www.svoboda-news.com

Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVIII Ч. 101. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 30-го ТРАВНЯ 1981 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MAY 30, 1981 No. 101. VOL. LXXXVIII

Михайло Ольшанський вибраний на голову Округи УНС у Чікаго

Чікаго, Ілл. (Я.Берестянський) — У п'ятницю, 8-го травня ц.р., тут відбулися загальні збори Окружного Комітету Відділів Округи УНС у Союзовому Домі, на яких обрано Михайла Ольшанського на чоло Округи.

Участь у нарадах взяли почесні члени: інж. Степан Куропась, Іван Іванчук, заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головна радна Олена Олек і головний радний Анатоль Дорошенко, по два представники від 17-ох Відділів і конвенційні делегати. Участи не взяв головний радний, секретар і скарбник Михайло Сорока.

Михайло Ольшанський

Збори відкрив заступник головного предсідника д-р М.Куропась. По вияснENні причини скликання вдруге загальних зборів він перечитав правильник, який забов'язує при перепроваджуванні таких зборів, виданий Головною Екзекутивою УНС.

Тому, що на годину 7-му, коли розпочиналися збори, не було вимаганого числа представників від поодиноких Відділів, П.Яценків поставив внесок, підтриманий Юліяном Юринцем, щоб наради розпочати півгодини пізніше без огляду на число учасників. Внесок П. Яценкова присутні схвалили одноголосним голосуванням.

Вміжчасі прибули ще представники Відділів, так що перед початком нарад було вимагане кворум для переведення зборів. Заступлених було 17 Відділів, отже 51 відсоток загального числа представників. По ствердженні правосильности зборів приступлено до вибору президії зборів, яку очолив Роман Припхан, а секретарював Яків Берестянський.

Тому що не прийшли урядовці попередньої управи, деякі точки порядку нарад були пропущені, а саме: точки 4,5,6 і 7-ма. Присутні представники чули цей звіт на попередніх зборах.

Вибір нової управи: П. Яценків подав листу кандидатів, яку піддано під голосування. Одноголосно вибрано нову управу в такому складі: Михайло Ольшанський — голова; Іван Гавалюк — перший заступник голови; Едвин Блідий — другий заступник; Р.Припхан — секретар; Степан Касіян — скарбник; Роман Яценків — вільний член; Михайло Марчук-

(Закінчення на стор. 4)

Е. Кач зустрінувся з представниками етнічної преси

Ню Йорк (Т. Кардашинець). — У середу, 27-го травня ц. р., тут у Ситі Голл у 10:30 год. вранці відбулася пресова конференція посадника міста Едварда Кача з численними кореспондентами етнічної преси.

Порушено низку питань, що торкаються як специфічних проблем окремих національних груп, так і питань загального характеру — справа затруднення більшої кількости членів етнічних груп на відповідальних посадах управи міста, постійний зріст злочинности у місті Ню Йорку, наслідки обмеження державних фондів для міста; недотягнення при останньому переписі населення (для прикладу, серед еспаномовних мешканців міста), антисемітизм тощо.

На всі запитання посадник Кач дав вичерпні відповіді. Щодо затруднень на посадах в міському управлінні, Е. Кач запевнив, що як управа міста, так і він особисто керуються виключно відповідними кваліфікаціями кандидатів, а ні в якому разі расовими, релігійними чи іншими критеріями. Справа недотягнень у переписі була порушена і передана на судовий розгляд.

Боротьбі зі злочинністю приділено окрему увагу, значно збільшено поліційну охорону. До речі, сказав він, збільшено і поліпшено і санітарну обслугу міста, а в системі освіти затруднено кілька сот нових учителів. Торкнувшись питання бюджету міста, Кач сказав, що Ню Йорк є фінансово „міцним містом", і в кінці бюджетового року в ньому не передбачається дефіциту, в той час, як у двох третинах менших і більших міст країни такий дефіцит неминучий. „Проблеми є, але всі можливо розв'язати". Прогалини у бюджеті, як наслідок обмеження федеральної допомоги містові, будуть заповнені із інших джерел.

Посадник відкинув скарги деяких етнічних груп на недостатню увагу з боку міської управи, запевнивши, що він особливо наголошує тісну співпрацю з національними меншинами, для цього існує Етнічна рада, завданням якої є інформувати посадника про життя і потреби окремих етнічних громад. Обмежень щодо кількісної участи в цій Раді не існує, отже, всі етнічні групи через посередництво Ради можуть співпрацювати із посадником міста. Членом згаданої Ради є — Йосип Лисогір, відомий діяч Демократичної партії та колишній головний предсідник УНСоюзу.

Згадано також, що на попередній конференції з посадником міста порушено питання створення якогось органу, що сумарично займався б різнорідними справами новоприбулих до цієї країни. Проте, Е. Кач уважає недоцільною і практично утрудненою справою створення такого органу, натомість, після рекомендацій Іміграційної служби, у середині липня ц. р., у справі допомоги новим мешканцям цієї країни обжитися в ній, він збільшить, відповідно до рекомендацій, ефективність вже існуючих агентств.

„Було б дивним, якби у місті, такого розміру і складу населення як Ню Йорк, не було антисемітизму, або інших „анти" — відповів на запитання у цій справі, посадник, який вважає, що тертя поміж окремими етнічними групами заникають, спостерігається більша толерантність, хоч, проте, завжди були і будуть поодинокі випадки виступів злочинного характеру.

Підсумовуючи перебіг конференції, посадник Кач сказав, що подібні конференції з представниками етнічних газет будуть влаштовуватися частіше, а, крім того, рекомендував етнічним групам брати участь і в загальних пресових конференціях.

Оптимістичними прогнозами майбутности міста Ню Йорку посадник закінчив пресконференцію.

Президент відкликав Габіба з Близького Сходу

Вашінґтон. — Після трьох тижнів гарячкової дипломатичної активности й поїздок між Єрусалимом, Бейрутом, Дамаском і Ріядом Філіп Габіб, спеціяльний висланник президента Роналда Реґена повернувся до Вашінґтону для консультації. Вміжчасі представники Савдійської Арабії перебрали на себе завдання продовжувати посередничати між Ізраїлем і Сирією та шукати мирної розв'язки небезпечного конфлікту.

Поїздку Габіба на Близький Схід слід уважати успіхом. Йому вдалося не допустити до вибуху збройного конфлікту між Ізраїлем і Сирією, не зважаючи на войовничу поставу Сирії, наштовхування до зудару з боку різних арабських чинників та недоброзичливі маніпуляції Москви. Остаточного відпруження осягнути не вдалося, бо Сирія в оперті на совєтську потугу займає й надалі неуступчиву поставу й саме в часі від'їзду Габіба приспішила мобілізацію своїх воєнних резерв. Поступування Сирії викликало осторогу з боку Ізраїля. Прем'єр Ізраїля Менахем Бегін не лише остеріг, що сирійська мобілізація завогнює положення, але й додав, що зміцнення сирійських ракет на терені Ливану є такою загрозою для ізраїльського летунства, що Ізраїль раніше чи пізніше мусітиме добитися їхнього усунення, або усунути їх силою.

Президент Реґен висловився з великим признанням про успіхи місії Габіба: „Габіб виконав знамениту роботу. Вони (Ізраїль і Сирія) були на грані війни, та це не сталося впродовж трьох тижнів. Тепер є павза, в часі якої кожна сторона має змогу ще раз переглянути свої позиції. А для Габіба це був час повернутися домів для відбуття розмов, а після того знову відбути туди". Речники Білого Дому поінформували, що пропозиція повороту до Вашінґтону вийшла від самого Габіба. З одного боку, потреба шукати ширшої розв'язки, а не тільки погашення небезпеки конфлікту між Сирією і Ізраїлем, з другого — загострювання постави з боку Сирії вимагають основніших розмов і відтак дальших рішень.

Ядром конфлікту й надалі залишається присутність на терені Ливану понад 20,000 збройної сили Сирії, озброєної наймодернішою совєтською зброєю й зміцненої совєтськими інструкторами й дорадниками, та палестинські партизани й терористичні групи, які з терену Ливану організують збройні напади на Ізраїль.

В СССР одних судять, других милують

Москва. — Совєтська влада продовжає свою акцію загостреної боротьби з дисидентами. Як завжди, та акція проходить по двох лініях: слабших ломити морально, сильніших нищити фізично.

В Києві відбувся судовий процес проти жидівського активіста, Володимира Кислика, проти якого міліція сконструювала зфальшований закид у хуліганстві і вуличній бійці. Процес проти Кислика був одним у довшій черзі, що відбулися останньо, в яких міліція, КГБ і прокуратура людям в нічому невинним закидала вуличні бійки, бешкети, образи інших людей тощо. Залежно від того, як важко органи хотять покарати підсудного, йому приписують відповідний злочин.

Кислик переслідуваний совєтськими органами безпеки від 1973 року, коли він вніс прохання на дозвіл виїзду до Ізраїля. Його дружину випущено до Ізраїля, а його затримано й з того часу переслідують. За „напад" на людей на автобусній зупинці в Києві Кислика засуджено на три роки концентраційного табору. Міліціянти, кагебісти й обидвоє ним „нападені", яких він не знав і навіть з ними не говорив, потвердили закиди прокуратури.

В Москві натомість проведено акцію уласкавлення відомого священика Дмитрія Дудка, якого після судової розправи випущено на вільну стопу, хоч він до вини признався. Одначе він покаявся й засудив свої попередні вчинки — поширювання релігійної пропаганди, засуджування совєтської влади за переслідування людей і заборони молитися, контакти з людьми на Заході. На внесок прокуратора його випущено після присуду на волю, а КГБ відвезло його автом до його мешкання, тепер офіційним декретом його повністю уласкавлено, його „діло" знищено, а його прізвище скреслене зі списків інакше думаючих.

Совєтські вояки побили поляка

Варшава, Польща. — Пресове агенство Ройтерса інформує, що група совєтських вояків, які стаціонують на польській землі, до речі в Легніцах, місті, у якому приміщується головна квартира совєтських окупаційних військ на польській території, побили до крови поляка, який служив механіком при амбулянсових автомобілях.

В повідомленні цього ж агенства далі говориться, що військові чинники зі совєтської і польської сторони розпочали слідство, щоб встановити причину побиття, побоюючись, що цей неприємний випадок може викликати негативну реакцію польського населення.

В побитті, як пізніше виявилося, брали участь вісім совєтських вояків. Взагалі польські урядові чинники вже раніше побоювалися конфліктів польського населення з совєтськими окупаційними військами, які хоч не вмішуються до польських внутрішніх справ, все одно викликають почуття образи і порушують патріотичні почування автохтонного населення.

Михайло Мороз чарував українську метрополію

Ню Йорк, Н. Й. (Є.К.). — Понад три сотні любителів образотворчого мистецтва й звеличників творчости мистця Михайла Мороза взяли участь у відкритті його ретроспективної виставки, тут, в неділю, 17-го травня, в приміщеннях Українського Інституту Америки. На виставці, що тривала до 24-го травня, було показано 59 картин, з яких лише кільканадцять були на продаж. Імпрезу відкрив і нею проводив д-р Євген Котик.

У вступному слові ред. Іван Кедрин-Рудницький, приятель артиста-маляра ще з довоєнних львівських часів, представив мистця М.Мороза, як мистця з Божою іскрою, найкращого сучасного кольориста-романтика, твори якого промовляють стихією і розмахом, і рівночасно — чаром романтики. Він висловив побажання, щоб в скорому часі появилася монографія М. Мороза.

В слові про мистця д-р Ярослав Лешко, професор мистецтва в Сміт-коледжі в Нортгемптоні, Масс., зарахував мистця М. Мороза до великих постатей XX століття. Мороз шукає в природі душевности. Його творчість пересякла ліричністю, героїчною вервою і оптимізмом. В його засадничо ліричному і романтичному експресіонізмі знаходимо широку самостійну ґаму. Кожний твір віддає його власний психічний настрій. У деяких творах він близький абстракції, але Морозове прив'язання до людини і Божого світу є підставове у його творчому вияві і тому абстракція для нього ніколи не була серйозною альтернативою.

Д-р Рожа Смеречинська-Шуль у доповіді „Взаємовідношення музичних елементів у творчості Михайла Мороза" говорила про пов'язаність творчости М. Мороза з музикою. Мороз, сам добрий тенор співак, належить до музично високообдарованих мистців і тому в його творчості сильно відчувається багатство музичних елементів у його кольориті і композиції.

Привітальне слово від Дирекції УІА виголосив віцепрезидент Інституту

(Закінчення на стор. 4)

Появився журнал „Надбузька Земля"

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Якраз напередодні з'їзду землацького об'єднання до якого входять мешканці Сокальщини, Белзчини, Радехівщини і суміжних околиць, який відбудеться в кінці цього тижня, 30 і 31 травня ц. р. на Союзівці, появилося друге число журналу „Надбузька земля". Вийшло воно заходами редакційної колегії в складі А. Демусь, І. Кравчук (відповідальний редактор), М. Кравчук і В. Макар.

Зміст журналу, між іншим, виповняють статті та інформації: І. Кравчука „Дорогою інформації та суґестій", В. Макара - „Віднайдім себе", І. К. — „Українсько-польський кордон на відтинку вугільного басейну" із заподанням мабуть перший раз карти львівсько-волинського басейну; А. Демуся - „Сокальський район", М. Кравчука - „Українська преса в Сокалі" та багато іншого корисного інформативного матеріялу.

Журнал видано фото-офсетом, сторін 28. Першу сторінку прикрашує карта місцевостей обабіч Бугу. Зацікавлені цим виданням можуть звертатися на адресу: M. Krawczuk, 711 Newark Ave, Jersey City, N.J. 07306.

Ірена Зубрицька кандидує на члена стейтової асамблеї

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Молода Ірена Зубрицька, дочка відомого союзового діяча Йосифа Зубрицького, який є тепер головою 170 Відділу Українського Народного Союзу і секретарем Окружного Комітету УНС в Джерзі Ситі, кандидує на становище члена стейтової асамблеї з 32-ої виборчої округи. Як відомо, передвибори у стейті Ню Джерзі відбуватимуться вже у вівторок, 2-го червня ц.р.

Ірена Зубрицька — градуантка коледжу св. Петра в Джерзі Ситі, досвідчена робітниця в уряді здоров'я і соціяльної обслуги, вчителька, колишня касирка в раді директорів Міської мешканевої корпорації, знавець міських справ.

Ірена Зубрицька

В короткій розмові, під час відвідин І. Зубрицької в приміщеннях Головного Уряду УНС і редакції „Свободи", до яких вона завітала в товаристві батька, кандидатка обмінялась думками з редакторами, обіцяла, у випадку виграші, служити цілій громаді 32-ої виборчої дільниці, цікавилась розвитком українського зорганізованого життя і просила підтримки у виборців українського походження, які мешкають у її виборчій дільниці.

Конференція ОПЕК в Женеві закінчилася невдачею

Женева, Швайцарія. — Після двох днів пристрастних дебат, в яких більшість членів ОПЕК вимагала підвищення ціни на нафтову ропу, не вдалося осягнути компромісу. Савдійська Арабія не менше рішуче протиставилися підвищці вказуючи на величезні шкоди, які така підвишка під сучасну пору принесла б світовій господарці, а зокрема господарці непромислових країн. Так само Савдійська Арабія відмовилася взяти на себе зобов'язання обнизити продукцію ропи на 10 відсотків.

На Савдійську Арабію припадає 40 відсотків всієї ропи, продукованої всіми державами ОПЕК. Завдяки цьому її постава має рішаюче значення. Наслідком цього теперішні ціни на найближчий час заморожено, а пропозиція обнижити продукцію залишилася тільки пропозицією, яку поодинокі члени ОПЕК можуть брати до уваги, або ні.

Положення на світовому нафтовому ринку таке, що на ньому панує чимала надвишка продажі над попитом, а це відбивається на цінах. У зв'язку з цим, більшість нафтопродуцентів вимагала підвишки ціни, на що представники Савдійської Арабії заявили, що вони винесуть рішення щойно після консультацій у тій справі після їхнього повороту додому. Савдійська Арабія продає свою ропу по 32 доляри за бочілку, в той час, коли інші беруть коло 40. Представники Савдійської Арабії також заявили, що хаотичні відносини серед членів ОПЕК вказують на потребу втримати продукцію на дотеперішній висоті й щойно в майбутньому розглянути справу обнижки продукції.

У світі

З АНГЛІЙСЬКОГО королівського двору повідомили, що вже вислано всі запрошення на вінчання престолонаслідника князя Чарлза з леді Діяною Спенсер. Запрошень вислано 2,500 одначе вже заздалегідь припускають поінформовані, що буде дуже багато незадоволених. Речник королівського двору заявив: „Нам дуже жалко, але, хоч здається, що більше як 2,500 місць — це дуже багато, в дійсності, коли хочеться поділити їх на цілий світ — це дуже мало". Власне з огляду на це, весілля названо „родинною нагодою". Згідно з обов'язуючим ритуалом, запрошено голов держав усіх країн НАТО, Британського Коммонвелту, королівські родини й високопоставлених англійських політичних діячів, суспільні особистості і високих державних урядників. Для внутрішньоанглійських весільних гостей залишено тільки 500 запрошень. Весілля відбудеться в середу, 29-го липня.

У ЗВ'ЯЗКУ З приспішеним поворотом Папи Римського Івана Павла II до здоров'я лікарі перестали видавати щоденні комунікати про його здоров'я, а тільки в потребі аж до чергового бюлетеню інформують усно про розвиток справи. Д-р Джіянфранко Фінескі, який брав участь в операції Папи і тепер далі належить до тих, які піклуються ним, повідомив, що Папа не зовсім могтиме володіти частиною простріленого пальця на лівій руці. Куля, яка попала в той палець, зірвала суглоб і він частково втратив гнучкість. Решта пальця працюватиме нормально. Фактично вже немає ніякої небезпеки комплікацій, інфекцій тощо. Папа встає й пробує ходити декілька кроків.

СОВЄТСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ агенство ТАСС у декількох комунікатах висловило глибоке невдоволення уряду СССР з вислідів поїздок канцлера Західньої Німеччини до Вашінґтону та до Парижу. Канцлер Гельмут Шмідт підкреслив, що він обстоює потребу роззброєневих розмов з Москвою, але вважає, що тимбільше Західня Европа мусить дозброїтися, щоб привернути захитану Москвою збросневу рівновагу. Найгостріше виступає ТАСС проти заяви Шмідта в парляменті в Бонні.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН відвідав в середу, 27-го травня військову академію у Вест Пойнті, Н. Й., і виступаючи там перед кадетами заявив, що Уряд З'єднаних Стейтів Америки є готовий переговорювати з Совєтським Союзом про обмеження стратегічної нуклеарної зброї, але тільки з позиції сили. При тому Президент поновив його зобов'язання щодо збільшення витрат на озброєння, бо на його думку ЗСА в теперішній ситуації не можуть відставати в технології і новочасній зброї, бо таку ситуацію можуть використати противники Америки. Президент Реґен критикував колишній уряд президента Джіммі Картера, який, на його думку, дуже занедбав справи оборони і тим самим підірвав престиж ЗСА в очах американський альянтів. „Почуваючь дуже щасливим, — заявив Президент, — що американський нарід перемагає свої слабості і виходить переможцем з тяжкої політичної і економічної ситуації". Під теперішню пору важливою квестією є не те з якої зброї ЗСА зрезиґнують для підтримання духу САЛТ II, а яку зброю ЗСА випродукують для ефективної оборони Америки і цілого світу, — заявив президент Реґен, якого до речі, з піднесенням вітали у Вест Пойнті.

У ДЕЛІ, столиці Індії, виступила прем'єр Індіра Ґанді з великою політичною промовою на з'їзді Приятелів Совєтського Союзу. В Індії зростає незадоволення з приводу тісніших зв'язків між Індією й Совєтським Союзом і узалежненням Індії від нього. Прем'єр Ґанді обороняка свою політику співпраці з Москвою, мотивуючи „спільними інтересами й користями". Вона підкреслювала що Індія не є і не може бути ані комуністичною, ані капіталістичною і мусить шукати свого власного, незалежного шляху.

В Америці

НА ПОКЛАДІ американського літаконосця „Німіц" сталася летунська катастрофа у якій, як інформують засоби масової інформації, 14 летунів і моряків загинуло, а 45 були поранені у наслідок вибуху і горіючих джетових літаків. Катастрофа відбулася недалеко від берегів Флориди коли вишкільний літак типу EA6B намагаючись зробити посадку на спеціяльній площадці чердаку корабля-великана, раптом стратив контролю і з цілою силою впав на площадку та вибухнув вогнем. Вогонь скоро поширювався на інші літаки у висліді чого загорілись чотири джетові літаки типу Ф-14. Були пошкоджені також інші літаки, що знаходились на горішньому поверсі. Речник Департаменту фльоти заявив опісля кореспондентам, що вибух і вогонь не пошкодив, ані не заторкнув атомового реактора, який порушує літаконосець. Більшість забитих і поранених — це жертви вогню. Очевидно, в наслідок цієї катастрофи літаконосець якийсь час буде нечинним, а страти від вибуху і вогню обраховують на 87 мільйонів долярів і то тільки в літаках й іншому виряді, не враховуючи пошкодження корабля.

ЗЛИВНІ ДОЩІ в стейті Тексас спричинили смерть 10-ох осіб, а пропавших без вістей дві особи ще не віднайдено. Дощі нанесли страшного спустошення, зокрема в місцевості Остін і околиці. Великі бурі, які мали познаки торнадо з силою вітру понад 50 миль на годину, нищили по дорозі мешканеві доми, телеграфічні і телефонічні стовпи, дерева та інші об'єкти. Поліція думає, що треба сподіватися більших жертв у людях, бо досі ще не вдалось провести докладної перевірки руїн. Вилив рік, потоків і озер, які скоро наповнялись водою, докінчили нищення тих будинків, які залишились цілі після бурі і громовиць. Посадник Остіну Керол МекКлін й інші офіційні особи заявили, що шкоди треба обраховувати на мільйони долярів.

СЕНАТОР РОБЕРТ ДОЛ, голова Сенатської фінансової комісії, і конгресмен Ден Ростенковскі, голова Комісії способів і засобів в Палаті Репрезентантів, заявили, що вони вже майже узгіднили існуючі раніше різниці в цифрах податкових полегш і, що тепер обидві палати Конгресу очікуватимуть на концесії Адміністрації президента Роналда Реґена. Президент, як відомо, домагається схвалення раніше запропонованих пропозицій Уряду, які передбачають податкові полегші для індивідуальних платників на 10 відсотків на протязі трьох років.

ОБИДВІ СТОРОНИ — профспілка вуглекопів і власники копалень у східніх і середньо-західніх стейтах оптимістично висловились про переговори, після сімгодинної сесії в середу, 27-го травня ц. р., що вони наближаються до заключення і евентуального підписання нового договору. Сем Чирч, президент юнії вуглекопів, заявив, що якщо переговори будуть проходити таким темпом як у згаданому дні, то 62-денний страйк копальняних робітників скоро закінчиться і 160,000 робітників повернуться до праці.

В МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК і Ню Джерзі майже знесено заборону на поливання травників, городів, миття авт і наповнювання питною водою приватних басейнів, бо рівень води в резервуарах, особливо після останніх опадів, піднісся до 80, а в деякиж випадках і 90 відсотків. Посадник Ню Йорку Едвард Кач заявив, що санітарна служба розділить в скорому часі приблизно 5,000 спеціяльних сіток на водяні гидранти, якими, головно під час горячих днів і довготриваючої спеки користається дітвора, щоб прохолодитись.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00, UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Дразлива, але життєва справа

Ще недавно, бо за нашої пам'яті, голосно говорити про аборти було незручно чи навіть непристойно. Але коли у школах почали вчити, як постає людина і коли не в теорії, а в жалюгідній практиці докорінно змінилися критерії моралі, то справа абортів стала одною з найактуальніших і найскладніших. Недавно можна було прочитати твердження одного видатного американського професора, що від часу існування невільництва ніяка інша справа так не поділила американське суспільство, як справа абортів. Поділ пішов по лінії „за" і „проти". Але виявилося, що такої принципової постави замало, бо коли рішучі і непоступливі противники абортів — із Католицькою Церквою у проводі — твердять, що аборт — це вбивство живої людини, то зараз же виринуло питання: коли починається життя людини? Біологи, лікарі, духовники, педагоги, соціологи, — всі, які в цій справі забирали вже голос, доказали тільки одне: кожний має іншу думку, і це справа не Церкви і не біології, а вільного погляду вільної людини.

У справі абортів існує вже ціла література. Вона пекуча не тільки в Америці, але й у всьому світі. Справа перейшла на форум судівництва і політики. Найвищий Суд у ЗСА видав у 1973 році вирок, що заборона абортів перечить 14-му Додаткові Конституції. Леґалізація абортів вплинула на драматичний зріст кількости абортів: від 1973 року до 1980 відбулося в Америці поверх півтора мільйонів цих операцій. Це стривожило громадянство. Особливо тривожним і жалюгідним явищем стали масові аборти серед підлітків дівчат, здебільшого учениць середніх шкіл. Це довело до нового рішення Найвищого Суду, яке забороняє переводити аборти неповнолітнім — без попереднього повідомлення їхніх батьків та батьківської згоди. Існує ще інша постанова Найвищого Суду, що перервання понад тримісячної вагітности може відбуватися тільки виключно у шпиталях. Це було протидіяння несовісним лікарям, акушерам, ба навіть шарлатанам, які за гроші обіцювали жінкам вирятувати їх від клопоту вагітности, — і неодна легковажна жінка заплатила за своє довір'я здоров'ям, а то й життям.

Є у світі три держави, де аборти заборонені: у Бельгії, Домініці та Індонезії. Проте досвід доказав, що не можливо законом присилувати жінку мати небажану їй дитину. З Бельгії їдуть вагітні жінки до сусідньої Голляндії, з Індонезії до Австралії, з Домініки — до Арґентини чи Мехіко. Своє законодавство в цій справі злібералізували 17 з країн. Здебільша дозволено у принципі на аборти з передумовою, що вони допускальні, коли треба рятувати життя жінки, або коли вона завагітніла в наслідок ґвалтування. Проте ні один з існуючих у цій справі законів не вирішив питання як розв'язати проблему бідности батьків, яка не дозволяє прогодувати родину з великим числом дітей. Ця проблема пов'язана з плянуванням родин. Чи можна взагалі заборонити вільним людям, вільним родинам, плянувати своє життя? Індія узаконила плянування родин.

Це справа Церкви, це справа моралі, це справи правосуддя, це справа совісти, це справа принципу. Одні говорять про вбивство, другі про право жінки рішати про свою долю. Але у практиці виявилося, що це болюча справа також політики. Загальний настрій у американському суспільстві — за всіма опитами — є проти абортів, власне з уваги на страхітливий занепад моралі серед молоді. Тому деякі ультраліберальні діячі, сенатори в попередній каденції (Чирч, Бейг) програли вибори, бо — читаємо — надто палко заступалися за дозвіл на аборти, що за них мала платити держава, стейт чи місто. Але ж організація, яка називається „право до життя", нараховує кругло 13 мільйонів членів. Але водночас інша організація, яка називає себе „Новою правицею", що створила цілу коаліцію з участю також Католицької Церкви в ЗСА, має яких 60 мільйонів членів. Цей яскравий поділ в американському суспільстві спонукав президента Реґена, противника абортів, відкласти проєкт Додатку до Конституції, що забороняв би аборти, до наступного року, — поки не буде схвалений бюджет і не злагідниться економічна криза.

Перевести новий Додаток до Конституції буде страшенно трудно, бо вимагає ратифікації його двома третіми голосів стейтових асамблей. Легше перевести закон звичайною більшістю голосів конґресменів і сенаторів. Але й тоді Найвищий Суд може уневажнити закон, проголосивши його протиконституційним.

Прикра, важка, складна проблема, але й така, що найтісніше пов'язана з життям одиниці, родини народу, І тому не дивниця, що всі цікавляться цією справою.

Володимир Душник

ЧИ МОЖЛИВЕ ХРИСТИЯНСЬКЕ ВІДРОДЖЕННЯ У КИТАЇ?

Хоча на протязі кількох десятиріч у комуністичному Китаї переслідувано християнську релігію і проходили намагання підпорядкувати релігію політичному проводові, сьогодні відродження християнства у Китаї, — згідно з повідомленнями християнських джерел із Гонконгу, — зростає на силі.

Рівнобіжно з політикою загальної „лібералізації" країни китайським комуністичним урядом і його зближенням до ЗСА, Пекін також, у певних рамках, санкціонував християнську релігію. Цей релігійний — 'Тривимірний Рух' (самоуправа, самопіддержка й самопоширення), — як повідомляють, — спричинився до відчинення біля 80 до 100 церков та друкує тепер 135,000 примірників Біблії, одначе сотки тисяч християн у Китаї не хочуть визнавати цього руху.

Ця остання категорія християн практикує християнську релігію у „домашніх церквах," із цієї причини, що вони не мають приміщень на церковні будинки чи навіть каплиці.

Як відомо під час т. зв. Культурної Революції (1966-1976), Червоні Ґвардії тероризували країну, нищили біблії, молитовники, і інші релігійні (християнські) книги. Ці, хто пережив цю „революцію," не радо пристає до „офіційної церкви.'

Назагал, християнські з'єднання у Китаї відчувають великий брак церковної літератури та вишколених священиків, дияконів та проповідників.

Однією із організацій, що стараються заповнити ці браки китайських християн, є Далекосхідня Радіова передача — ФЕБК (англійські ініціяли), яка вживає 28 радіових пересилачів до Китаю, передаючи програми англійської мови, медичні й наукові доповіді-поради, як теж християнські навчання й літургійну музику. У засяг християнського навчання входять церковні гимни, біблійні лекції, побожні навчання й проповіді.

Директором ФЕБК у Гонконгу є о. Кеннет Ло, який керує рухом християнського відродження. Він твердить, що християнські прихильники „домашніх церков" перевищують числом тих, які ходять до контрольованих державою церков. Цікаво також, що його кореспонденція з Китаю у 59 відсотках приходить від нехристиян, і тільки понад 30 відсотків від християн.

Навіть, якщо взяти до уваги китайську історію, культурно-релігійні традиції — дуже сумнівно, чи християнство може закоренитися у китайському народі.

У відповідь на це, о. Ло твердить, що:

* християнство вже запустило було глибокі коріння перед приходом комуністичної революції;
* рільничі області відзначаються глибокими родинними зв'язками, так що часто з переходом на християнство „старшого голови" села, всі інші мешканці також переходять на християнство;
* китайські селяни (80 відсотків усього населення Китаю) не радо захоплюються матеріялістичною ідеологією;
* партійні інструкції у релігійних справах неохочо сприймають по селах;
* молодь з образуванням, що її висилають на села, переходять на християнство, не зважаючи на певні репресії, як усування з праці, і т. п.

Радіопередачі ФЕБК тепер уже не називають „ворожою передачею," як це було досі, а перезвано на закордонну передачу. Одначе, не зважаючи на відпруження режиму, слухання закордонних передач, навіть релігійних передач ФЕБК, до певної міри — рисковне.

На думку о. Ло, пекінський уряд старається об'єднати етнічні і релігійні меншості в один „об'єднаний фронт", що б тим легше прямувати до „осягнення соціялістичної революції" і розбудови Китаю. Очевидно китайський уряд далі сподівається, що після довшої наукової й атеїстичної індоктринації, китайці відкинуть усякі духові кайдани."

Але о. Ло вірить, що урядові це не пощастить бо обдурювати народ можна тільки деякий час, а не постійно.

Крупський

НАУКА НІКСОНА НЕ ЙДЕ В ЛІС

Коли ваше предбачення якоїсь події політичного характеру здійснюється, то воно дає вам почуття вдоволення тому, що те здійснення в першу чергу є доказом того, що ви реально дивитеся на соціяльні та політичні течії і напрямки, з яких немов виплинув вислід того, чого ви сподівалися.

Подаючи у „Свободі" (числа 258 і 259, з 11-го і 12-го грудня 1980 року) огляд на книжку колишнього президента Ричарда Ніксона п. н. „Дійсна війна", я закінчив свій огляд передбаченням, що всупереч антипатіям до Ніксона ліберальної преси, до голосу перестороги Ніксона будуть прислухатися чергові президенти Америки, і вони братимуть цю його пересторогу щодо совєтів під увагу в їхній політиці, щоб вдержати Америку вільною і відпорною проти диктатур. Я висловив тоді думку, що історія дивитиметься на інтенцію Ніксона, як на пересторогу проти тиранії Совєтського Союзу, тиранії, що тепер вже зовсім явно є в наступі, щоб оволодіти світом. Ці свої передбачення, я в більшості базував на голосах американської критики, яка не зважаючи на сильне упередження до особи Ніксона з причини афери Вотерґейту, таки признала, що Ніксон є талановитим і досвідченим дипломатом. Пізнання Росії та її історії забрало Ніксонові роки студій і він добре збагнув росіян з обсервацій у особистих зустрічах з ними. Не кожний Президент Америки матиме нагоду і час для глибоких студій Росії, але кожний з цих президентів, за один вечір може запізнатися з написаним Ніксоном у його книжці „Дійсна війна".

Другим сильним доказом того, якою важливою є названа книжка Ніксона, є факт, що право на друк цієї книжки було продане 30-ти країнам. Зовсім ясно, що пересічний читач тих країн мало заінтересований подібній лектурі, натомість, рідко знайдеться дипломат у тих країнах, який не схоче запізнатися зі змістом книжки „Дійсна війна".

Можемо бути певні того, що президент Реґен познайомився з книжкою Ніксона ще перед тим, заки обійняв пост Президента. На це маємо такий доказ: журнал „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з датою 12-го січня 1981 року, помістив світлину президента Роналда Реґена, що сидить при столі у своєму домі в Каліфорнії. На світлині, з правого боку до Президента, на столі першою до глядача лежить книжка Ричарда Ніксона „The Real War".

На цій світлині не було інших книжок, тож книжка Ніксона на столі тоді щойно вибраного президента Реґена була або вже прочитана або якраз читана в той час.

Правда, ця лектура Реґена не сподобалася одному читачеві журналу і він написав критичного листа до редакції, що був надрукований в „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з датою 2-го лютого 1981 року на сторінці 4, під назвою „Що читає Реґен?"

Із змісту того короткого листа видно, що з автора листа говорить тільки упередження до особи Ніксона. Той автор напевно не здає собі справи з того, що названа книжка Ніксона — це майже необхідний посібник для кожного американського Президента, не залежно від його партійної приналежности, і ця книжка залишиться таким посібником так довго, доки Москва буде зазіхати на оволодіння світом.

Американські президенти не мають потреби вчитуватися в лектуру про походи Наполеона чи Гітлера, бо загроза від тих завойовників проминула, але загроза від імперіялістичної ненависної Москви ще триває, і тому американські президенти повинні добре знати ворога, який тепер загрожує мирові світу.

Простакуватий Микита Хрущов не міг скрити російських захланних замірів і в часі своїх відвідин Америки в 1959 році сказав одверто, що внуки сучасних йому американців вже живуть під червоним прапором.

Наслідники Хрущова поводяться більше „софістиковано" і тому вони відкрито до цього не признаються, а криються зі своїми плянами. Можна бути певним, що, познайомившись із „The Real War" Ніксона, президент Реґен є приготований зустріти всякі хитрощі Москви.

Володимир Левенець

БРЕЖНЄВ ПОГРОЖУЄ І ВИМАГАЄ

Совєтська преса, а зокрема україномовна, республіканська, присвятила максимум уваги перебуванні в Києві совєтського диктатора генсека Леоніда І.Брежнєва, який побував у столиці України на відкритті пам'ятника поляглим у боротьбі з гітлерівцями. Як і треба було сподіватися, київські васали на чолі з першим секретарем Компартії України Володимиром Щербицьким, влаштували московським „гостям", гучне, досі нечуване привітання на київському залізничному двірці і всюди де він тільки появлявся в товаристві міністра оборони СССР Дімітрія Ф.Устінова, члена ЦК КПСС Грішіна й багатьох інших верховодів із совєтської „ієрархії".

Основною темою виступів Брежнєва нібито був „мир", але мир подиктований інтересами Москви й інших „соціялістичних країн". Він заявив, що хоче „плідних" розмов із Заходом, головно із З'єднаними Стейтами Америки. Але при тому жалівся, що цей же Захід веде надто гостру антисовєтську пропаґанду проти „вигаданого західніми пропаґандистами совєтського експансіонізму". Потім з „жалів" він перейшов на погрози проти тих „імперіялістичних сил, які підсилюють воєнну атмосферу і граються з вогнем знаючи, що Совєтський Союз має силу відбити кожну спробу провокації".

Знавці підсовєтської проблематики кажуть, що київська промова диктатора комуно-московської імперії була свого роду відповіддю на рішення міністрів членських держав Північно-Атлантійського Союзу (НАТО) розмістити американські стратегічні ракети середнього засягу в країнах Европи, домогтися збіль-

(Продовження на ст. 3)

З НАШИХ БУДНІВ

„Рідношкільник"

Хоч мій шкільний колеґа й однокашник, Ромко К., носить королівське ім'я, проте на короля, чи на якогось принца Валії, він ніяк не подобає, зокрема тоді, коли зачинає розповідати запашним львівським балаком, „як то кляво було у нас, на Ґрудку", маючи на увазі Городецьку дільницю королівсько- столичного міста Львова...

Недавно, а точніше під час ювілейного концерту хору „Думка" в Ню Йорку, він дорогий мій друзяка, пригадав мені, що, ось, надходить інший „ювілеуш", а саме 100-ліття з дня заснування Українського Педагогічного Т-ва „Рідна Школа", і що моїм священним обов'язком єсть відзначити цю епохальну подію у „Свободі"!

Адже наша „буда", тобто 7-клясова народна школа ім. Бориса Грінченка при Городецькій вулиці теж належала до рідношкільної системи, і якби не рідношкільні вчителі-патріоти, колишні УСС-и, чи там вояки УГА, то хто його знає, що з нас, шибеників, повиростало б, може польські перекинчики, або якісь кацапи, а вже зовсім певно „фест батяри"!

І тоді ми пригадали господаря кляси нашої 5-ої „А" пана професора Григорія Макітру, хоч це не було його правдиве ім'я, якого ніхто не знав, бо він довгі роки після Визвольних змагань скривався під прибраним прізвищем, поки врешті поляки не розконспірували його і засудили на досмертну тюрму, з котрої німці спершу його визволили, а потім розстріляли, десь на Холмщині...

— „А пригадуєш, який з нього був файний драматичний артист? — спитав колеґа Роман, — нехай небіжчик Блавацький сховається! Як прекрасно відіграв ролю Петра в „Наталці Полтавці", в аматорському гуртку при товаристві „Сокіл Третій"?.. А що в нього була рука колишнього кавалериста, це зразу помічалося по тому, як зграбно він оперував тростинкою, перетріпуючи нам скіру, час від часу, та підганяючи, як тоді казалося, розум з долішніх плечей до голови...

— А вже при цій оказії не забудь спом'янути наше шкільне подвір'я, на котрому розгравалися на перервах такі завзяті футбольні баталії, що в долішніх поверхах шкільного будинку рідко-коли збереглося яке ціле вікно і, хоч ми тоді звичайно копали шматяного м'яча, то він так само акуратно трощив шибки на вікнах, якби був реґулярний, шкурятяний бальон номер 5!

— А які славетні українські футболісти повиростали на цих рідношкільних подвірях, — згадати б лише братів Мікльошів, Скоценів, Магоцьких, Пазуняків, або нашого колеґу „Рудого" — Краєвського, що сидів поруч тебе в одній лавці і невтомно „відвалював" від тебе українські задачі та й подавав далі, „на праве крило..."

— Шкрібни щось файне про цю нашу спортову ферайну і якщо змалюєш їх відповідно на сторінках преси, то ці пункти будуть тобі потім зараховані під час 50-літнього ювілею львівського Спортового Т-ва „Україна", котрий то ювілей так само в цьому році припадає!"

Ікер

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Молодь Монтреалю концертує у Ню Йорку

Усупереч песимістичним прогнозам і щирим побоюванням щодо концерту монтреальців, у неділю, 3-го травня ц. р., у Фешин інституті, українська громада, не зважаючи на інші імпрези, дописала і виповнила залю. І це був великий плюс, як задуму, так і самого концерту. Організаційним імпресаріо був нюйоркський осередок СУМА, що його головним рушієм в культурно-виховних справах являється Корнель Василик, а концертовим гостем була Спілка Української Молоді Канади. Обов'язково належить звернути увагу, що хор „Боян" з Монтреалю, під диригентурою Ростислава Куліша, при СУМ-і, об'єднує переважно молодих людей, які є членами не тільки СУМ-у, але і Пласту та ОДУМ-у. А це знову плюс не тільки хору, але і цілої організаційно-культурної праці. Про щось подібне в нашому Ню Йорку не можна і подумати.

Крім хору „Боян", участь у програмі концерту взяли: відомий Танцювальний ансамбль Петра Маруняка з оркестрою „Каштани", дута оркестра „трембіта", співачка, меццо-сопрано Марійка Чолій та солістка-піяністка і акомпаньяторка хору „Боян" Маруся Дольницька. Знову зроблено прогріх, що на нього наші аранжери імпрез не зуміють чомусь звернути увагу, а саме: концерт, який би він суспільно і мистецько цінний не був, не повинен бути задовгий. А цей був.

Хор „Боян" виступив у силі майже 80 співаків. Радісно було на душі дивитись на цю численну, співочу організацію у гарних, народних строях. Голоси, хоч і не надзвичайні, але добре зрівноважені і хор, в цілому, співає чисто. Диригент Куліш, що може похвалитись досвідом диригента, володіє співаками вправно;

(Продовження на ст. 3)

Юліян Мовчан

З пером по Південній Америці

III

Виявляється, що заробітна платня в Арґентині не є аж така мала: пересічно, коли перевести на американські гроші, вона дорівнюється 1000 долярів у місяць. Важливо те, що у зв'язку із інфляцією, кожних три місяці платню переглядають і відповідно „достосовують" до рівня інфляції (хоч фактично далеко не завжди воно так буває - рівень інфляції завжди залишається вищим від того „достосовування").

Варто відмітити і те, що в той час, коли в ЗСА пересічний робітник автомобільного заводу заробляє більше ніж учитель школи, в Арґентині, навпаки, платня вчителя в два-три рази більша ніж платня робітника. Так само, на випадок будь-якої недуги людина в Арґентині не журиться, чим має заплатити за шпиталь чи за обслугу лікаря. Наприклад, мій добрий приятель ще із львівських часів, який тепер проживає в Кордобі (800 кілометрів на північ і захід від Буенос Айресу) Василь Романів якого я відвідав, сказав мені, що коли він минулого року у зв'язку з крововиливом у мозку змушений був пролежати в шпиталі три місяці, його те лікування не коштувало ні одного цента. (Попробував би він полежати три місяці в американському шпиталі!)

Ціни? Звичайно, вони не низькі. Середній обід коштує 12-15 долярів, сорочка — 20-45 долярів, черевики — 70-80 долярів, костюм — 300-600 долярів.

І ще одно: протилежно до більшости американських міст або міст сучасної Еспанії, в Буенос Айресі безпечно ходити по вулицях як вдень так і в ночі. Військова хунта суворо й нещадно карає злочинців. Усякого роду „паролі", „шак пробейшин" і тому подібні „задні виходи", за допомогою яких злочинці в ЗСА мають змоги виходити на волю щоб знову вбивати та грабувати людей, в Арґентині не мають місця.

Там, де співала Соломія Крушельницька...

Ідемо широчезною авеню імени 9-го Липня (день проголошення державної незалежности). Хоч була середина листопада, але там цвіла тоді весна (подібно, як у нас у травні), бож кліматично по другому боці екватора все навпаки). Приємно повівав лагідний і теплий вітерець з теплих вод Атлантійського океану.

Проминули майдан Республіка, опиняємося перед грандіозним будинком оперного театру Кольон Росі. Це тут, років 70-80 тому світової слави наша українська співачка Соломія Крушельницька своїм неперевершеним співом чарувала слухачів. Як писала недавно Оксана Керч, у „Буенос Айресі досі — жива пам'ять про Капелю Кошиця та про Соломію Крушельницьку. Співак, який співав з нею в опері, Кольон Росі, вчив співу нашу землячку Балуківну. В неї було невелике, але гарне сопрано, Росі, маючи багато сантименту до Крушельницької, помітив у наших співачок „карузівську" прикмету - вроджений дар інтерпретації. Балуківна, давши кілька концертів, вийшла заміж за аргентинського консула" („Свобода", ч. 124). Шкода, що Оксана Керч не подала - чи після виходу заміж „співацька" кар'єра Балуківної припинилася?)

Театр є на цілковитому самообслуговуванні та самоутриманні. Бо в той час, коли верхні його залі призначені для співу у підвальних приміщеннях розташовані майстерні, обов'язком яких є забезпечити театр усіма технічними та декоративними потребами — включно з виготовленням штучного волося, одягів і т.д.

Де спочивають Хуан та Ева Перони

А пішовши далі праворуч майже на край міста, опиняємося перед т.зв. Чекарітським цвинтарем. Заінтригував нас цей цвинтар тим, що на ньому похований славнозвісний державний політичний діяч Арґентини Хуан Перон.

Були роки, коли популярність Перона та його дружини Евіти була така велика, що про якесь насильне усунення його від влади було „не до подумання"...Але не так воно є в країнах Південної Америки, в тому числі і Арґентині. Військовикам з певних причин чи міркувань Перона було вже „забагато", і тому і йому в 1955 році довелося тікати з країни. Подібно, до всіх інших диктаторів країн Латинської Америки, слабістю Перона було те, що йому не пощастило завоювати симпатій військовиків на свій бік.

Але „все йде, все минає"... Коли ситуація у країні знову погіршала, арґентинці зажадали повороту Перона. І він, уже будучи в досить „підтоптаному віці", на свою біду в 1972 році повернувся назад. Але не тільки він не зробив ніякого чуда, але навіть довів до того, що в країні інфляція зросла до 900 відсотків. Перон безславно помер 1975 року, перед тим заповівши, що після його смерти президентом держави стане його вже третя з черги жінка — звичайна собі (бо перед тим нічим себе не проявила) Ізабелла. (Можна припускати, що за таку „ведмежу послугу" Ізабелла напевно проклинала свого чоловіка. Після військового перевороту вона опинилася під домашнім арештом у віллі Сан Віканте, 35 кілометрів від столиці. Її оскаржено в розтраті грошей, призначених на добродійні потреби).

Пройшовши праворуч на кінець цвинтаря, ув одній з алей бачимо кілька десятків людей — переважно жінок, які обступивши один з гробівців, подібно, як то часто можна бачити на Юніон Сквері в Ню Йорку, про щось запально між собою дискутують. Виявляється, що ось тут, у родинному гробівці свого батька д-ра Томаса Перона, лежать тлінні останки його знаменитого сина. За інших обставин йому напевно було б побудовано окремий гробівець та ще й величавий пам'ятник. Але так не сталося...Але добре і те...Добре, що знайшов „вічний відпочинок" разом з своїми улюбленими батьками.

Коло гробівця — багато свіжих квітів. Їх приносять кожного дня ті, для яких Перон і далі є майже святою людиною. „Ми — пероністи!" — з гордістю каже одна жінка (як пізніше вона сказала, вона — голляндка, хоч тут живе вже багато років). Запитую її — а що, якби ситуація змінилася так, що можна б знову було голосувати за перонісів? Чи люди за них голосували б?

Жінка без надуми сказала: „Рішуча більшість арґентинців знову віддала б свої голоси за перонісів".

Ну, а як же з Евітою? Де вона, чи, точніше, де для неї знайшли „місце відпочинку"? Та сама Евіта, яка в сорокових та п'ятдесятих роках, наче метеор піднеслася на нечувану височінь популярности серед свого народу аби, наче той самий метеор, на 33-му році життя погаснути 1953 року від немиломердного пістряка.

Продовження буде

ЧЕРГОВЕ НАРУШЕННЯ ПРАВОПОРЯДКУ

Президія Комітету для Правопорядку УККА доводить до загального відома чергове нарушення правопорядку нашого громадського життя ред. Ігнатом Білинським.

В дні 23-го березня 1981 року листом за підписом І. Білинського до Президії Секретаріяту СКВУ, він інформує, що Крайова Рада УККА на своїх нарадах 21-го березня 1981 року обрала такий склад делегації УККА до СКВУ: 1. ред. І. Білинський — речник делегації, 2. мгр І. Базарко, 3. В. Мазур, 4. д-р Р. Дражньовський, 5. С. Букшована, 6. ред. О. Калиник.

Це рішення неіснуючої Крайової Ради УККА (її не вибрав XIII Конгрес) є характеристичним доказом, якими методами послуговується п. І. Білинський і його співробітники. Він знає, що навіть леґально вибрана Крайова Рада УККА не має права зміняти постанов Конгресу СКВУ, який вибрав на внесок Номінаційної комісії (в якій були представники УККА), членів Секретаріяту і президії СКВУ на цілу каденцію. Пригадуємо, що III Конгрес СКВУ одноголосно вибрав із терену ЗСА мгр-а І. Базарка, д-ра І. Флиса, І. Олексина, проф. Б. Гнатюка, д-ра Р. Дражньовського і ред. І. Білинського. Мгр І. Базарко на першу половину каденції СКВУ був вибраний першим заступником, а в другій половині перебере функцію Президента СКВУ. Всі інші вище названі були вибрані членами Президії Секретаріяту СКВУ на цілу каденцію. Вже в минулому році УККА безправно замінив І. Олексина В. Мазуром, покликуючись на ротаційність, яка не мала застосування в системі СКВУ.

Тепер явним порушенням статуту СКВУ є призначення С. Букшованої і О. Калиник а на місце вибраних на III Конгресі СКВУ членів Президії Секретаріяту СКВУ д-ра І. Флиса і проф. Б. Гнатюка. Яким правом і з яких причин І. Білинський призначує себе речником делегації на місце мгр-а І. Базарка у згаданому листі до Секретаріяту не вияснено.

Як бачимо, всі ті потягнення є черговою спробою розбивання нашого громадського життя і переносить конфлікт з терену УККА на форум СКВУ. Тому ми протестуємо проти цього чергового порушення кого правопорядку і вимагає щоби вибрані на III СКВУ члени Президії і Секретаріяту виконували і надалі свої обов'язки на час цілої каденції керівних органів СКВУ.

Надіємося, що чергова Пленарна Сесія Секретаріяту СКВУ не лише відкине але нап'ятнує ці негромадські потягнення І. Білинського і його співробітників.

Одночасно із тим закликаємо українську громаду в ЗСА фінансово піддержати дію СКВУ, висилаючи пожертви прямо на адресу СКВУ, а не через УККА, який тимчасово опинився під керівництвом гурта людей, який, порушивши правопорядок в УККА, пробує перенести таку саму систему на терен СКВУ.

Президія Комітетру за Правопорядок в УККА

УІ РІЧНА ВИСТАВКА УФоТо

Українське Фотографічне Товариство

запрошує фотографів Канади й Америки взяти участь в

ШОСТІЙ РІЧНІЙ ВИСТАВЦІ

яка буде висталена на:

Союзівці — Оселі УНСоюзу, Верховині — Оселі Братського Союзу, у Ню Йорку, Нюарку й Філядельфії.

За зголошенням просимо звертатися до:

BOHDAN S. POLANSKYJ
35 Silver Street • Newark, N.J. 07106
Тел.: (201) 375-2847, після 9-ої год. веч.

КАРДІОЛОГ

Д-р ЮРІЙ ДЕМИДОВИЧ

СПЕЦІЯЛІСТ СЕРЦЕВИХ НЕДУГ

повідомляє про

нові години своєї канцелярії:

вівторок 2-5 по пол., четвер 2-6 веч., п'ятниця 2-6 веч.

50 Union Ave. • Irvington, N.J. 07111
Тел.: (201) 371-8300

Увага! Увага!

КОЛИШНІ ЖИТЕЛІ АРҐЕНТИНИ!

Повідомляємо Вас, що

12-13-го вересня 1981 року

на оселі СОЮЗІВКИ в Кетскильських горах

відбудеться

ДРУГИЙ З'ЇЗД УКРАЇНЦІВ з АРҐЕНТИНИ

Не проміняйте такої рідкісної нагоди зустрітися ще раз зі своїми друзями і знайомими, з якими колись в гостинній Арґентині ділили Ви долю і недолю!

Приїжджайте всі, які ще почуваєтесь в силах, і якщо минулі дні залишились у Вашій пам'яті

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Д-р Р. Мороз, М. Івасівка, М. Бурчак, О. Голинський, д-р М. Барусевич

Зголошувати Вашу участь в З'їзді та резервувати приміщення на адресу: UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE, Kerhonkson, N.Y. 12446 або телеф.: 1-914-626-5641

За ближчими інформаціями в справі З'їзду, просимо писати на адреси:

Mychajlo Iwasiwka, 92 Second Avenue, New York, N.Y. 10003. Тел.: (212) 674-8280, (212) 777-0689;

Mychajlo Burchak, 34 Homewood Avenue, Yonkers, N.Y. 10701. Тел.: (914) 423-8134.

ЗА КОМІТЕТ

Д-р Р. Мороз, О. Голинський, М. Івасівка, М. Бурчак, Д-р М. Барусевич, Мґр. С. Путикевич, Мґр. О. Патрило-Мороз, Проф. Павлина Данчук, Г. Андреадіс.

ПІВДЕННОАФРИКАНСЬКА республіка відзначує 20-річчя свого виходу з системи Коммонвелту й пов'язання з Великобританією. З тієї нагоди почалися однотижневі святкування. Невідомі особи кинули з того приводу бомбу на військовий пункт набору новобранців у Дубані. Завдяки тому, що бомба вибухнула над ранком, нікого не було в бюрах, ані на вулиці, через що немає жертв. Згідно з поліційною інформацією, бомбу підкинули члени Африканського національного конгресу, підпільної організації чорних, яка б'ється за їхні права. Крім вибуху цієї бомби на деяких студентських кампусах вибухли неполадки. Підпільні чинники видали заклик до загального бойкоту місць праці, шкіл тощо. Одначе бойкот не вдався. Міністер поліції Люіс ле Ґранж заповів, що студентів притягнуть до судової відповідальности за спалення державного прапору республіки.

Брежнєв погрожує...

(*Продовження зі стор. 2*)

шення оборонних бюджетів членськими державами, звернути більшу увагу на оборонні спроможності Японії і Китайської Народної Республіки, а також добитися створення військових баз у районах Перської затоки та організування експедиційних військ з метою перекидування їх у різні частини світу, загрожених комуністичними імперіялістами.

З другого боку, кремлівський верховода, зустрівшись з місцевими заправилами, не тільки вимагав неможливого від господарників Української ССР, але вже самою порушеною ним темою, яка включно обмежувалась до „виконання і перевиконання" господарських плянів, вирощування кукурудзи і продукції все більше й більше пудів зерна, яке опісля треба „продати" державі, фактично здеґрадував республіканське керівництво до рівня продуцентів товарів сільського господарства і наглядачів за виконанням плянів, „накреслених XXVI з'їздом КПСС".

Московський генсек ні разу не згадав під час довгої зустрічі з численними репрезентантами сьогоднішнього республіканського керівництва про інші проблеми зовнішнього чи внутрішнього порядку, торгівлі, науки, мистецтва тощо, не говорячи вже про зовнішню політику чи міжнародні проблеми. Він вимагав від київських наставників „розвитку тваринництва", „підвищення продуктивності молочного виробництва", щорічного „продажу державі більше більйона пудів хліба", забезпечення високих врожаїв кукурудзи тощо. „Одним словом, — заявив совєтський верховод, — у вас товариші проблем і серйозних завдань чимало. Але армія комуністів у вас могутня — майже три мільйони чоловік, кадри хороші, а Компартія України завжди успішно справлялась з поставленими перед нею завданнями. Думаю, — сказав на закінчення Брежнєв, — що так воно буде і на далі".

Ось вам віз і перевіз. Ясніше й не можна було сказати чого Москва хоче і чого сподівається від своїх підданих рабів в республіках. Очевидно, Володимир Щербицький поспішився запевнити Брежнєва і його підручних, що „парторганізація України зробить все для втілення в життя рішень XXVI з-їзду КПСС" і про „ентузіязм", що ним нібито сповнені серця кожного мешканця України, „викликаний цим рішенням". При тому він не забув повторити заучений республіканськими підвладними Москви трафарет про те ,як то „трудящі України гаряче схвалюють внутрішню і зовнішню політику партії" під керівництвом Брежнєва, не застановляючись, очевидно, у яке підвладне становище він ставить український народ і хай навіть очолюваний ним Компартію України, що її Москва зіпхала до ролі наглядача і продуцента, без жадного помітного впливу на формування хоч би внутрішньої політики УССР. Безцеремонність наказів із російського центру і поведінка Брежнєва, повинні б хоч троха заторкнути національні почуття українських ляндскнехтів і з'їдачів українського хліба, хай і комуністів-інтернаціоналістів, бож вони наглядно бачать, що Москва трактує Україну, як абсолютну безправну колонію.

Там „всесоюзний", а тут на Заході „російський комплекс" існує не відсьогодні. І над цим феноменом повинні застановлятися українські історики й політики на поселеннях у країнах вільного світу. Дещо вже зроблено в напрямі зміни чи покращання цієї ситуації. Згадати б хоча непроминальної вартости книжку Івана Дзюби під заголовком „Інтернаціоналізм чи русифікація" та багато інших видань там в Україні і тут на Заході, які значно надщербили комуно-московську теорію про існування „єдиного" так званого совєтського народу, але чимало треба б ще зробити, щоб ще більше закультивувати справу боротьби українського й інших поневолених Москвою народів, переконливо вказати на їхній підневільний стан. Без цих зусиль там і тут українському народові на пощастить опрокинути лже-пропаґанди московського центру і домогтися прийняття на Заході єдино правильної концепції розвалу комуно-московської тюрми народів і побудувати на її руїнах незалежні держави поневолених народів.

Іншої альтернативи немає, якщо хочемо, щоб генсек Брежнєв вчив нас, як маємо вирощувати кукурудзу й інше зерно і „продавати" його Москві за копійки, скріплюючи тим самим силу і могутність імперії. За право на свободу треба активно боротися, інакше народом рядитимуть брежнєви і щербицькі.

МАДРИДСЬКА Гельсінкська конференція, яка мала закінчитися уже три місяці тому, відзначила свій піврічний „ювілей тривання й працює далі без вигляду на успіх. Майже два місяці тому, на початку квітня група так званих невтральних держав внесла компромісовий проєкт, дебати над яким тривають далі. Москва намагається без перерви використати конференцію як форум для пропаґандивних виступів, під час яких її делеґати на чолі з Леонідом Ілічевим пописуються щораз райдужнішими похвалами СССР і совєтської системи та щораз добірнішими лайками й вигадками під адресою вільних країн, а західні країни пробують виювити, наскільки працюють ухвали Гельсінкської конференції, зокрема їхній „третій кошик", а якщо не працюють, то чому й що зробити, щоб вони працювали. Власне це є анатемою для совєтських делеґатів. В обличчі такої совєтської постави західні делеґації втримали спільний фронт і однаково виступають проти совєтських спроб накинути всім 35 державам, які беруть участь у конференції, свою волю.

90-ий Відд. СУА ім. О. Степанів у Філядельфії

сердечно запрошує на

ВЕСНЯНУ ВИСТАВКУ КАРТИН Роксоляни Ґіліцінської

яка відбудеться

29-30-го травня 1981 року

в Українському Освітньо-Культурному Центрі

при 700 Cedar Rd., ABINGTON, Pa.

Молодь Монтреалю...

(*Продовження зі стор. 2*)

та мусить, мабуть, бути до найвищої міри, дещо самозалюблений у собі, бо дев'ять пісень власної обробки не відважиться вбгати в програму жаден інший диригент, навіть зі стажем композитора. Далеко доцільніше було б, — і це, як із національно-мистецького, так і з культурно-виховного боку, — взяти в програму дещо з патріотичних пісень-шедеврів Людкевича, Лисенка, Леонтовича чи й інших, а головно народних пісень, чим ряд совєтських, розважальних чи естрадних, на кожний випадок, не глибоких пісеньок. А коли вже дещо і з легкої музики, то чому не свого знаменитого і не живучого вже, власного „канадця", Ярослава Весоловського?

Бо тільки три поважніші композиції репрезентували українську музику: „Єдин свят" Кошиця, відоме мелодійно: „Реве та стогне", в обробці Лятошинського, і „Садок вишневий" А. Вахнянина. Добре, що випала гарно релігійна пісня Кошиця, бо до двох інших, диригент, не відомо за якою спонукою, крім фортепіяна, позволив собі, додати ще один акомпаньямент, а саме гамірливий інструмент, перкусійну тарілку, яка заглушуючи фортепіян, спринила детонацію хору в першій, і непевність у другій пісні.

Усі інші речі співав хор бездоганно, чисто і настроєво. Але щойно по довшім часі, зумів направити прикре враження із початкової детонаційної невдачі. Добре, що була в програмі хоч одна пісня Івасюка (Червона рута). не зважаючи на це, що хор з оркестрою мусів повторити на „біс" кінцеву пісню: „Ой чорна я си чорна", то на ділі, найкраще, без джезового приграваня, випала „Верховино, мати моя", сл. і муз. М. Машкіна, де безпретенсійно, гарно і музикально відспівав своє сольо, бас-баритон, Олесь Грицай. Добрих бо хорових солістів не зустрічається так часто. Був пізніше ще й інший соліст-баритон Петро Зінко слабший, але поправно проспівав своє сольо. Друга пісня, якій можна б дати першенство мистецького виведення, була з репертуару Мареничів: „Ой у гаю, при Дунаю".

Якщо йдеться про патріотично-музичний елемент концерту, то оркестра, під руководінням молодого диригента Ю. Кулицького, стояла, під цим оглядом краще. Бо виконала вона: „Маршову в'язанку", де були три марші на тему козацької, стрілецької і повстанської пісні. Тільки грала оркестра ті марші чомусь то хронологічно взад: вперед упівський, стрілецький, а вкінці козацький; замість навпаки. Ще краще було, що в їхньому репертуарі знайшлась в обробці самого диригента і стрілецька пісня-марш „Ми йдем вперед". Однак мелодія ця, не Л. Лепкого (як це є на програмі) а М. Гайворонського. Хоча сама чистота гри, як то часто буває і в інших дутих оркестрах, не є ще надзвичайна, проте приємно було дивитись, як то наші хлопці і дівчата грають-вигравають і роблять поступи у вивчанні. Мимоволі зринає питання: а чому ж то в нас, тут, у Ню Йорку не маємо ми і досі дутої оркестри? Маючи УМІ, можна б створити навіть меншу симфонічну оркестру. Чому можуть мати дуту оркестру Торонто, Монтреаль і Чікаґо, а великий Ню Йорк ні?

Гарна білявка, меццо-сопрано, Марійка Чолій, викликала бурю оплесків тільки самою своєю появою на сцені. А це вже успіх. Музична спроба написати мелодію до поезії С. Караванського: „Травневий акорд", вартий уваги хоч би з тієї точки погляду, що може спонукає і наших композиторів омузичити дещо зі стихів поета, що просидів понад одну ґенерацію у московській тюрмі. Він хіба вартий цього. Співала вона ще в обробці Д. Задора: „Гаданочку" та свою іншу спробу, музично опрацювати народну: „Бондарівну". В М. Чолій гарна, сріблиста барва голосу, цікавіша в горішніх, як у долішніх тонах, її музикальність першорядна, інтерпретаційні інтенції дуже правильні, тільки вона, в своїм виконанні пісні, хоче дати неспроможне, точніше: забагато. Тому корисніше було б менше рухів, не наслідувати чоловічий голос, співаючи октавою нижче, бо цього і наша славетна Соломія Крушельницька не зуміла б доказати. А треба радше концентруватись на не занадто свобідну, завжди клясичну інтерпретацію, з точною контролею тону. Це тільки кілька завваг на маргінесі, бо виступ її з'єднав собі публіку і рясні та гучні оплески доказали, що вона подобалась слухачам. При зовсім відчиненім фортепіяні, акомпаньямент Василя Волощука, був дещо заголосний.

Очевидно, що „Гавот" гмоль В. Косенка в виконанні М. Дольницької, привернув до себе загальну увагу; майже віртуозно вийшла в неї Лістова річ: „Ігри води у віллі д'Есте". Значить ця гарна, поставна і репрезентативна дівчина, при поважних студіях, що в них вона тепер входить, повинна зчасом дійти до піяністичних висот.

Із цілої концертової програми найбільш відоме ім'я Танцювального ансамблю П. Марунчака. З великою приємністю пригадуємо собі, як цей ансамбль на Першому Конгресі СКВУ в Ню Йорку, єдиний зумів ще затримати мистецьку чистоту українського танцю, не сходячи на бездоріжжя цирковости всіх інших наших груп. Та з бігом літ, мабуть, підо впливом тих же груп, можна було, з прикрістю зауважити, що і ця танцювальна організація почала виключати надмірну акробатику в деякі танці. Саме і на тому концерті почав Маруняк дозволяти своїм хлопцям на танцювальну пародію: плигати на руках і крутитись на головах. І цим ніяк не можна було радіти. Само собою, що все інше в його ансамблі було дуже на місці. Іскрометний темперамент і прецизія кроків, головно танцюристок — не тільки взірцева, але найкраща зі всіх українських танцювальних ансамблів, як у ЗСА, так і в Канаді. Тому ми сподіваємось, що Марунчак таки повернеться знову до чистоти і не заплямленої краси українського танцю.

Оплески і оклики потверджували, що успіх концерту був загальний і запевнений. Представники хорових організацій Ню Йорку вітали гостей квіттям і короткими признаннями. Від СУМА промовив К. Василик, від „Думки" — І. Раковський, а від ансамблю бандуристів — М. Чорний.

Можна сподіватись, що ці молодечі ансамблі, в незадовгому часі, з новим репертуаром, відвідають знову гостинний Ню Йорк.

Теодор Терен-Юськів

Мілена Рудницька

Невидимі Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгортці із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документацією. Ціна 15.00 долярів.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку

РЕЧНИКИ ДЕРЖАВНОГО департаменту заявили, що президент Роналд Реґен вкоротці найменує Бруса Чепмена, колишнього державного секретаря у стейті Вашінґтон, на директора бюра Цензусу. Згідно з цією інформацією, Чепмен буде номінований зараз після закінчення перевірки, яку переходять всі особи передбачені на федеральні пости. Чепмен, якому минуло 40 років житя, перейме це становище від Вінсента П. Барабби, який у висліді багатьох суперечностей, зрезиґнував і попросив Адміністрацію призначити на його місце іншу особу. Минулого року Чепмен кандидував на губернаторське становище в стейті Вашінґтон, але програв вибори. Він колишній градуант Гарвардського університету, член міської ради міста Сієтл і колишній співробітник газети „Ню Йорк Геральд Трібюн".

ПОДЯКА ФОНДУ ім. СЕРГІЯ ЛИТВИНЕНКА

З Волі Всевишнього Господа дня 21-го березня 1981 року відійшла у Вічність

бл. п.

НАДІЯ з ДЗЕРОВИЧІВ ЛИТВИНЕНКО

Покійна була довголітнім членом Управи Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку, а після смерти її чоловіка, яка наступила 20-го червня 1964 р., Вона зорганізувала доброчинний Фонд ім. Сергія Литвиненка для несення допомоги заслуженим українським мистцям і діячам культури, що потребують матеріяльної допомоги. Фонд цей подвоїв щедрим даром Блаженніший Митрополит УПЦеркви в Америці Кир Мстислав, який також погодився стати Почесним Головою того Фонду. Фондом відає Кураторія.

Кураторія Фонду ім. Сергія Литвиненка цією дорогою складає найсердечнішу подяку — в першу чергу — визначному членові Управи Українського Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку маестрові Степанові Крижанівському за те, що заініціював та з відданістю і посвятою перевів грошеву збірку на Фонд ім. Сергія Литвиненка, який тепер численні голоси пропонують називати Фондом ім. Сергія і Надії Литвиненків.

Кураторія також сердечно дякує всім Шановним Жертводавцям, які своїми датками так шляхетно вшанували пам'ять загально любленої Покійної Надії Литвиненко.

У звіті маестра С. Крижанівського читаємо:

Під час сумних похоронів сл. п. мґр. Надії Литвиненко переведено грошеву збірку на Фонд ім. Сергія Литвиненка. Пожертви зложили:

по 100 дол. — Літ.-Мист. Клюб в Ню Йорку, О. Соневицька, Д. Шолдра;
по 50 дол. — Т. і д-р П. Богданські, інж. А. Дзерович, д-р Б. Дзерович, родина Лешко, інж. В. Онишкевич;
по 30 дол. — С. і О. Крижанівські, П. і Н. Андрусеві;
по 25 дол. — Л. Л. Голінатий, М. Заліпський, В. Бойко, д-р М. Клячко, І. Любчак;
по 20 дол. — Н. і І. Базарко, д-р Г. Носковська-Гірняк, П. і А. Дармограй, В. і Х. Зарицькі, П. і В. Книш, О. Ліс;
по 15 дол. — І. Гошовська, Г. Ціґаш;
по 10 дол. — Г. Білоус, О. Дядинюк, А. Занько, Н. Косановська, С. Крушельницька, Р. Левицький, д-р М. Мирошниченко, С. Нагірна, А. Нещадименко, А. Нікифоряк, Е. Піддубчишин, М. Ржепецька, С. і д-р А. Соколишин, У. Старосольська;
по 5 дол. — К. Чічка-Андрієнко, Л. Артимишин, М. і В. Барагура, І. Близнак, А. Давиденко, М. Карпевич, Д. Костів, М. і Р. Кушнір, С. і О. Питляр, Л. і М. Рейнарович, Л. і В. Сердюк.

Разом ..... 1080.00 дол.

Наведену суму здепоновано 21 квітня 1981 р. в Українській Кредитівці св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. на конто ч. 538

Кураторія Фонду ім. Сергія Литвиненка висловлює велике спасибі шановному маестрові С. Крижанівському за ініціятиву і всім ідейним Жертводавцям.

ПЕТРО АНДРУСІВ, голова Кураторії

Як нев'янучий вінок на могилу Дорогої нам

св. п.

АНТОНІНИ ДРАГОМАНОВОЇ

складаємо 100.00 долярів на ГАРВАРДСЬКИЙ ІНСТИТУТ.

Галина і д-р Йосип ТИМОЧКО з Родиною

Об'єднання Українських Лісників і Деревників

ділиться сумною вісткою, що дня 27-го травня 1981 року, відійшла у Вічність

бл. п. інж. лісник

ІЯ МЕЛЬНИК

Дорогому мужеві проф. Іванові Мельникові та Родині Покійної глибоке співчуття складають —

Управа та Члени ОБУЛіД-у

У глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 24-го травня 1981 року, ненадійно, упокоївся в Бозі, наш Найдорожчий

ЧОЛОВІК, БАТЬКО, БРАТ І ДЯДЬКО

бл. п.

ЄВГЕН ЛИЧМАНЕНКО

на 41-му році життя, капітан Американської Армії, уроджений в Україні 1940 року, активний в СУМ-і, Рідній Школі, Кредитівці й інших орґанізаціях.

ПОХОРОН відбувся у вівторок, 26-го травня 1981 р. з української православної церкви св. Михаїла у Юньйондейл, Л. Ай., Н. Й., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ГАЛЯ
діти — ТАРАС, ЛІЗА і ПАВЛО
брат — АНДРІЙ
сестра — ОКСАНА
вуйко — ПЕТРО
та ближча і дальша Родина в Америці й Україні

Замість квітів на могилу, Родина відкрила конто на студії для дітей. Пожертви можна висилати на адресу: Ana Lychmanenko, 61 Morris Dr., East Meadov, N.Y. 11554. Тел.: (516) 731-6612

Д-р Б. Шнайдер викладатиме літературу в Оттавському університеті

Оттава, Онт. (Я.Х.). — Відділ сучасних мов та літератур Оттавського університету повідомляє, що на посаду викладача української філології прийнято д-ра Бориса Шнайдера, який у 1981-82 навчальному році викладатиме такі курси: модернізм в українській літературі; українська проза совєтського періоду; українська література XX-го століття.

Крім того, передбачаються індивідуальні заняття з аспірантами згідно з їхніми особистими зацікавленнями.

Д-р Б. Шнайдер здобув фахову освіту у московському Інституті історії, філософії та літератури, продовживши свої навчання на факультеті української філології Київського університету. Свій науковий ступінь, який еквівалентний докторському, він здобув у Інституті української літератури ім. Т. Шевченка при Академії Наук Української ССР. Він має багаторічний досвід викладання у Сумському педагогічному інституті (Україна) та у Фрайбурзькому університеті (Західня Німеччина). Д-р Б. Шнайдер відомий як автор багатьох книг та статтей, які в основному стосуються українського літературознавства.

Нові аспіранти, які прибудуть цього року до Оттавського університету для продовження або завершення своїх фолологічних студій, можуть розраховувати на стипендійний фонд ім. Івахнюків та на фінансову підтримку відділу сучасних мов і літератур. Як правило, аспірантам надається можливість викладати українську мову та літературу для початківців і студентів середнього рівня. На посади асистентів відділу також за традицією приймаються аспіранти.

За довідками просимо звертатися на адресу: Department of Modern Languages and Literatures, University of Ottawa, Ottawa, Ont., K1N 6N5.

ТРАГЕДІЯ ВБИВСТВ молоді в Атланті, Джорджія, спричинюваних вбивником чи вбив никами, які досі зуміли замордувати 29 осіб, переважно юнаків у віці від 8 до 25 років, продовжується. Поліція і члени комісії, яка розслідує вбивства знову виловили в ріці Чаттагучі тіло молодої людини, перед тим задушеної, а потім кинутої до води, щоб, як пояснюють поліцийні чинники, краще затерти сліди вбивства. Вміжчасі проголошений як пропавший без вістей 22-річний Роналд Крофорд, якого вважали черговою жертвою вбивників, зголосився до поліційної станиці і заявив, що він живий і здоровий.

Увага! **Вже появилася друком книжка** *Увага!*

Уласа Самчука

СЛІДАМИ ПІОНЕРІВ

ЕПОС УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКИ

IN THE FOOTSTEPS OF THE PIONEERS

SAGA OF UKRAINIAN AMERICA

Книжка у твердій зелено-темній полотняній обгортці, з мистецьким написом в оформленні

БОГДАНА ТИТЛИ

у видавництві УНСоюзу „Свобода"

268 сторінок. Ціна $15.00 з пересилкою.

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі" пересилаючи рівночасно чек або грошевий переказ.

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

"SVOBODA" BOOKSTORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ВЕЛИКА ПОЗАСЕЗОНОВА ВИПРОДАЖ

ФУТЕР і КОЖУХІВ

Деякі минулорічні фасони нижче цени продукції.
Рівночасно поручаємо чудові футра з мінків, куртки з лисів та інших шляхетних шкір.
Кожухи нашої продукції шиті з найліпших шкір еспанських, французьких, арґентинських й американських. Виконуємо всі направи і чищення футер.
На місці можна набути імітації кожухів, мінків, джінсові матеріяли і. т. д.

GOLTEX CO. 14 First Ave. N.Y.C., N.Y.

Tel.: (212) 533-7236

В справі замовлення або інформації прошу дзвонити COLLECT

Відкрито 7 днів у тижні, від 10-6-ої веч.

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

„САМОПОМІЧ"

у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

4814 N. Broad Street

Phone: GL 58770

Високопроцентові дивіденди від звичайних ощадностей:

до 2,000.00 дол. 6.5%

понад 2,000.00 дол. 7.0%

Дивіденди нараховується що 3 місяці

Крім того: на 6 місячних сертифікарах платить 0.25% більше як комерційні банки

Крім того: на 30 місячних сертифікарах платить 0.25% більше як комерційні банки

Крім того: видає членам-щадникам **безкоштовно** житьові асекураційні поліси до $3,000.00

Низькопроцентові позички на всі потреби як:

Купно й направа домів, купно землі, будівельні, автові, на весілля, вакації, персональні й т. п.

Всі позички (крім морґеджових) **безкоштовно** асекуровані до 10,000.00 дол. На випадок смерти, або нездібности до праці, довг сплачує асекураційна компанія.

КРЕДИТІВКА — це банк, де можете полагодити всі свої фінансові проблеми.

Окружна Управа СУА північного Ню Йорку відбула з'їзд

У неділю, 5-го квітня цього року, з'їхалися делеґатки Відділів СУА: 46, 47, 49 і 97 — з далекого Боффало і Рочестеру до Сиракюз, де 68-ий і 85-ий Відділи були господарями цього з'їзду.

Мальовничо положений серед гір і лісів новий будинок української православної церкви св. Луки спричинився до погідного настрою нарад. З'їзд відкрила голова Іванна Мартинець, привітавши сердечно представниця Головної Управи заступницю голови Марію Томоруг, господинь з'їзду, делеґаток та членок-гостей.

З'їздом проводила Фалина Войтович, секретарювали Надія Сеник і Ярослава Ґудзяк, членки 68-го Відділу в Сиракюзах. Після зложення звітів голови, членів екзекутиви Окружної Управи і референток, які дали образ великого засягу проробленої праці у кожній ділянці, а особливо виховній (дві світлички — Сиракюз і Рочестеру), суспільної опіки: поміч світличкам і бабусям у Европі, студіюючій молоді в Бразилії і Польщі, стипендійна акція, особливо сильно розвинена 49-им Відділом у Боффало; фінансова і моральна підтримка дисидентам, допомога звільненим політичним в'язням, бюро поради старшим людям, у леґальних справах і в кожній потребі взагалі.

Кожний Відділ зокрема надає напрямні своїй культурно-освітній праці, відповідно до спромог, терену діяння і зацікавлення членок. Відділи з молодими членками виявляють багато ініціятиви у проводженні та утримуванні зв'язків і контактів із американським середовищем і рівночасно освідомлюванні довкілля із українською культурою, мистецтвом, а головно з намаганням наших сестер і братів в Україні за здобуття прав людини. Членки 47-го і 46-го Відділів у Рочестері є членами колеґії місцевої української одногодинної радіопередачі, яку поставили вони на високий позем — добором інформативних матеріялів і музичним оформленням. У ділянці мистецтва завдяки наполегливій праці референтки зорганізовано в Рочестері Комітет збереження української спадщини, який займається збіркою експонатів і знімок від перших часів поселення українців у ЗСА для Українського Музею в Ню Йорку. Цей же комітет улаштував на місці у відповідний час виставки, а саме: у різдвяний час було відтворено у мініятюрі Різдво Христове в Україні, із гуцульською церковцею і з колядниками. Місяць березень присвячено Кобзареві України — Тарасові Шевченкові, виставляючи усю доступну тематику „Шевченко — маляр".

Під радісний звук великодніх дзвонів відчинено виставку писанок, та знову у мініятюрі — святкування Великодня в Україні, включно з гаїлками. Це все пов'язане з повною посвяти працею комісії та мистецькими здібностями її членів. Також створився гурток, який займається виключно мистецьким виконанням ляльок із різних околиць України. Ці ляльки потім виставляються на міжнародних виставках.

Згадані виставки відбувалися в приміщенні церкви св. Йосафата. Найбільше з усіх ділянок праці покривджено фінансову, тому що Окружна Управа не улаштовує ніяких імпрез, щоб лишити ініціятиву відділам, не має великих фондів. Відділи зі своїх зобов'язань до Централі і Окружної Управи вив'язуються.

У 1980 році Окружна Управа відзначувала своє 25-річчя, одначе, з огляду на далеку віддаль Відділів Боффало і Сиракюз, не можна було зорганізувати цього на такому рівні, як цього Екзекутива Окружної Управи бажала. Одначе два рочестерські Відділи 47-ий і 46-ий зорганізували з цієї нагоди День Союзянки, що відбувся 21-го вересня 1980 року дуже імпозантно, у присутності гостей-членок з Боффало та місцевої громади.

Після звітів вив'язалася дискусія, в якій порушено усі аспекти праці в окремих відділах. Представниця Головної Управи висловила велике признання для праці відділів, зауваживши, що тому, що їй пощастило бути на Окружному З'їзді Північної Округи два роки підряд, але у інших містах (минулого року в Боффало), вона обізнана уже попереднього року з працею поодиноких референтур по відділах, мала змогу порівняти та прийти до висновку, що відділи працюють більш зорганізовано і пожвавлено. На її думку, це пов'язано з приготуванням до XIX Конвенції. Рівночасно побажала новій Управі і відділам успіхів у праці на наступний рік.

Заступниця голови Окружної Управи півн. Ню Йорку мґр Оксана Кулик із Рочестер, Відділ 46-ий виголосила коротку, але дуже речеву доповідь: „Декада Української Родини". Прелеґентка заторкнула аспект важливих впливів української церкви, школи і молодечих організацій, як допоміжних середників для вдержання української родини при українській спільноті.

Після доповіді, на внесок голови номінаційної комісії Марії Крамарчук, вибрано Окружну Управу на 1981 рік: Іванна Мартинець — голова; Оксана Кулик — заступниця голови; Оксана Салдит — заст. голови в Боффало; Мирослава Маляр — заступниця голови в Сиракюзах; Ірина Михайлюк — секретарка протоколярна і кореспонденційна; Уляна Бабюк — фінансова і касирка; Ірина Дорощак — організаційна референтка; Ярослава Ґудзяк — культурно-освітна реф.; Ірина Руснак — мистецька і зв'язкова Музею; Анна Капітан — сусп. опіки; Марія Крамарчук — пресова; Віра Мотика — хронікар; Стефанія Павлович — референтка зв'язків. Контрольну комісію очолила Ярослава Борачок; члени: Ірина Шміґель і Юля Сидорович.

Відспіванням „Многая літа" голові Іванні Мартинець усі відділи Округи відзначили 25-річчя.

З'їзд закінчила нововибрана голова висловами подяки за довір'я до неї і її праці та запевненням про її старання за успішну діяльність усіх відділів Округи.

Гостинні Відділи 68-ий і 85-ий у Сиракюзах вив'язалися незвичайно успішно організацією самого з'їзду, а також виявили українську гостинність підготовою смачного снїданку і полуденку. Усі учасниці З'їзду підсилені душевно і фізично, роз'їжджалися додому, а проводило їх в дорогу багряне сонце, що заходило за горбами затишного кутка природи недалеко Сиракюз.

Марія Крамарчук,
пресова референтка
Окружної Управи

СВЯТКОВЕ ВІДЗНАЧЕННЯ „РІДНОЇ ШКОЛИ"

Воррен, Мич. — Вже цього, 31-го травня ц.р., о год. 4-ій по полудни тут в заповіті школи Фінджеральд відбудеться святкове відзначення 100-річчя заснування „Рідної Школи" в Україні та 30-річчя існування Школи Українознавства Товариства „Рідна Школа" й Школи Українознавства ім. Лесі Українки при УПЦеркві св. Покрови в Метрополії Детройту.

В програмі: спів, танці, гра на бандурах і драматичний монтаж у виконанні учнів.

Відбудеться також прощання випускників і роздача нагород.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА СПОВИДНІСТЬ гармонії і співпраці в Державному департаменті, головно у відношенні до політики Вашінґтону супроти Совєтського Союзу, політичні спостерігачі кажуть, що між двома фракціями — „прагматистами" під керівництвом державного секретаря Александра Гейґа і „ідеологами", які підтримують напрям у політиці дорадника президента Роналда Реґена Ричарда Аллена, ведеться боротьба. Фракція Гейґа намагається доказувати, що нестабільна політика Уряду ЗСА, яку підтримує Аллен і його люди, може некорисно відбитись на співпраці Америки з її европейськими альянтами.

Відлітають союзові орли

Сила і повага УНСоюзу полягають не в мільйонах долярів, а в людському капіталі. Гроші — це набута річ, а набувають їх люди, без яких не було б мільйонів.

Фінансова потуга УНС завдячує свій ріст людям у терені. Без цих людей, відданих праці для УНСоюзу не було б зросту ні людського, ані фінансового капіталів.

Люди, урядовці в головній канцелярії, є менш важливі, ніж люди в терені. Вони потрібні, бо хтось мусить вміти господарити нагромадженим людським і грошовим капіталами. Від початку існування УНС і до цих пір організаційна праця завжди сполягала на відділових секретарях.

Тепер вже найвищий час (вже навіть пізній) перевести реформу організаційного апарату УНСоюзу, а плян цього, в першу чергу, повинен вийти від платних членів Екзекутиви УНС, бо що було добрим 85, 50 літ тому у добі коня-воза, є перестарілим у добі летів на місяць, коли ладнається комунікація пасажирів у стратосферу.

Зміна дуже потрібна, бо вимирає те покоління союзових фінансових секретарів, що хотіло й уміло ширити союзову стратосферу в ЗСА. Для прикладу хай послужить Чікаґо, велика метрополія українців із великими можливостями. Був час, що такі можливості використовували відділові секретарі, окружні комітети і головні урядовці. Пам'ятаю час, коли збори відділів відбувалися щомісяця з відділовим прапором, хорунжими і дверником при вході до залі. Був час, що голос на зборах мали ті, які не залягали з вкладками. Був час, — коли я приїхав до ЗСА, — що нові члени не мали голосу аж по однорічнім членстві. Часи змінилися і, казали старинні греки, що й люди зміняються з ними.

Чи є зміни в тому напрямі? Михайло Семків секретар Братства св. Юрія Переможця є одним із останніх мешканців, він — секретар 379-го Відділу, який без претенсій сповняв дуже добре функцію фінансову. Така функція — це не лише збирання вкладок щонеділі на залі чи поїздки до тих, що до залі не заходять з різних причин — віддалі, старости тощо. Фінансовий секретар дбає про зріст людського капіталу - членів і вболіває над втратою членів. В 1927 році 379-ий Відділ був найменшим, а в 1981 році він став найбільшим чисельно, бо нараховує 800 членів.

Чікаґо занедбане, дійшло колись до 10,000 членів, а упало до біля семи тисяч. Був у нас 221-ий Відділ, що нараховував 2,200 членів, а як нестало людей, які дбали про його зріст зійшов до 600 членів. Організатор св. п. Дмитро Білецький разом зі мною, як тодішнім головним контролером, приєднали до того Відділу біля 1,000 членів. Треба було їздити, а не горлати про велич.

Українська Союзова Громада гідно попрощала великого секретаря великого Відділу св. п. Михайла Семкова. У похоронному заведенні Василя Музики і сина Богдана попрощали покійного інж. Степан Ґоляш від членства Відділу і інж. Степан Куропась від сеньйорів УНСоюзу, який порівняв покійного до тих останніх орлів із „загрожених родів" („ендерджент спісіс").

Покійний залишив сина Василя, який буде продовжувати діло батька.

На тризні попрощали покійного ще почесний член Головного Уряду Іван Іванчук і Андрій Іванюк. На тему докінчення Історії УНСоюзу, двох видань — 40-річчя і 50-річчя, — про що подбав бл. п. д-р Лука Мишуга, говорив підписаний. За останніх 35 років нема нової історії УНСоюзу і не знати, чи хтось збирає причинки до неї.

Численна валка — сорок одне авто — відпровадила св. п. М. Семкова в далеку дорогу. Похоронено його на українському парохіяльному цвинтарі св. Миколая біля його дружини.

Степан Куропась

М. Ольшанський...

(Продовження зі стор. 1)

вільний член; Петро Ґула — вільний член; Іван Сірик — вільний член; Василь Семків — вільний член.

До Контрольної комісії вибрані: Я.Берестянський — голова; Глорія Пашен — член, і Петро Врублівський — член.

По виборі управи в точці „внески і запити" виступив головний радний А. Дорошенко. Він згадав про минулі загальні збори, які провадилися без правильника і хаотично. При цьому зазначив, що треба дальше працювати і дійти до згоди та злагіднити напруження, яке витворилося з причини неправильного розуміння справи та надужить деяких членів управи.

Д-р Мирон Куропась пригадав про те, що ми мусимо триматися правильника при виборі управи і що статут забороняє говорити про політику на загальних зборах.

П.Юринець висловився також за тим, що правопорядок мусить бути збережений.

Нововибраний голова Округи М.Ольшанський погоджувався з думками попередників і заохочував зібраних до посиленої праці над приєднанням більшої кількости членів для УНСоюзу.

Р.Припхан запитав, чому нема головного радного М. Сороки? Д-р М.Куропась вияснив обов'язки головного радного. Р.Припхан порушив справу приналежности головних радних до управи. Він обстоював справу злагоди і порозуміння з другою стороною, для чого пропонував вибрати трьох людей, які вели б переговори.

І.Іванів уважав, що ідея злагоди не погана, але в цьому випадку про це рішає Головна Екзекутива. Д-р Смук ствердив правосильність виборів нової Управи і запропонував закінчити наради.

Всебічну і жваву дискусію в якій висловилися майже всі учасники зборів, на внесок П.Яценкова закінчено. Д-р М.Куропась відчитав резолюцію, яку присутні схвалили, що вони піддержують д-ра Івана Флиса в його праці за правопорядок в українському зорганізованому житті.

Загальні збори відбулися в атмосфері спокою, пошани права і гідности.

М. Мороз...

(Продовження зі стор. 1)

інж. Волтер Назаревич. Він гордий з того, що Інститут відступив свої приміщення для такої імпозантної виставки і висловив побажання, щоб одну з кімнат Інституту віддати на постійну виставку картин Михайла Мороза.

В музичній частині програми талановита скрипалька з Монтреалю, небога мистця, Роксоляна Савка і піяніст віртуоз Іриней Жук прегарно відограли „Романтичну сонату" Шуберта (три частини) для скрипки і фортепіяно, і теж „Гумореску" А. Гнатишина. Широковідомий не тільки в українських, але й у міжнародних музичних колах проф. Іриней Жук виконав на фортепіяно „Гуцульську токкату" Кос-Анатольського, „Пагод" Дебюссі та „Шосту рапсодію" Ліста. Захоплення публіки не знало меж.

Нагороджений оваційними оплесками мистець Михайло Мороз зворушено дякував учасникам програми, тим, хто трудився при влаштуванні виставок і тим хто причинився до її успіху, як також гостям за їх приязнь і численну участь.

Після програми присутніх частували перекускою, що її приготовили приятелі мистця пані: О. Стефанович Л.Макаревич, Н. Тарновецька, О.Труш, Л. Гук, В.Котик, І. Зєлик, В. Дорота, М.Левицька, С. Стегній та інші.

При огляданні картин, висловах захоплення й гутірці проминула дальша частина дня.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВАСИЛЬ ПЕТРИК, член УНС Відд. 352 Т-ва ім. св. Арх. Михаїла в Честер, Па., помер 2 квітня 1981 р. на 57-му р. життя. Нар. в 1924 р. в селі Горуцько, пов. Дрогобич; членом УНС став в 1954 р. Залишив у смутку дружину Катерину, сина Володимира, дочок Катрусю та Надю з мужем Джовом, внуків, братів і сестер в Україні. Похорон відбувся 6 квітня 1981 р. на цвинтарі св. Петра і Павла в Springfield, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!

Секр. Відд.

ЙОСИФ КОЗАК, член УНС Відд. 383 Т-ва Петра і Павла в Бриджпорт, Па., помер 5-го квітня на 60-му р. життя. Нар. в 1921-му р. в Філядельфії, Па., членом УНС став в 1938-му р. Залишив у смутку дружину Марію, 3 дочок, 3 синів, внуків і двох сестер. Похорон відбувся 9-го квітня 1981 р. на цвинтарі св. апп. Петра і Павла в Кінг оф Праша, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Й. Хома, секр.

АННА ВОЙТЕЧКО, членка УНС Відд. 173 Б-ва св. Володимира у Вілмінґтон, Дел., померла 6 квітня 1981 р. на 80-му р. життя. Нар. 1902 р. в с. Тарнава, пов. Добромиль, Україна; членом УНС стала в 1952-му р. Залишила в смутку дві дочки: Іванну та Ірену, чотири внуки і три правнуки. Похорон відбувся 8-го квітня 1981 р. на католицькому цвинтарі у Вілмінґтон. Дел.

Вічна Їй Пам'ять!

П. Щерба, секр.

ВАСИЛЬ НАДИЙ, член УНС Відд. 176 Т-ва Тараса Шевченка в Чікаґо, помер 22-го березня 1981 р. на 67-му р. життя. Нар. 1914 р. в Канаді; членом УНС став в 1954 р. Залишив у смутку дружину Кімберлі, сина Василя з дружиною і двох внуків, брата Григорія та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 26-го березня 1981-го р. на цвинтарі Мт. Говп, Чікаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Остап, секр.

ФРАНКО ГОДІЙ, член УНС Відд. 158 Т-ва Богдан Хмельницький в Бруклині, помер на 74-му р. життя. Нар. 1907 р. в Ню Йорку; став членом УНС в 1942-му. Залишив у смутку дружину Анну, 2 синів; Стефана і Михайла, 2 дочок Маргон і Анну, 8 внуків, брата і сестру. Похорон відбувся 27 лютого 1981 р. на цвинтарі Оливна Гора в Квінсі, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Товариства

РЕҐІНА БУРДАК, членка УНС Відд. 176, Т-ва Тараса Шевченка в Чікаґо, Ілл., померла 17 березня 1981 р. на 54 р. життя. Нар. 1926 р. в Польщі; членкою УНС стала в 1969 р. Залишила в смутку чоловіка Антона, сина Осипа з дружиною Тамарою, брата та сестру в Польщі та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 20-го березня 1981 р. на цвинтарі Святого Христа в Калумент Ситі Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Остап, секр.

ЙОСИФ КУШНІР, довголітній член УНС Відд. 175 в Детройт, помер 4 квітня 1981 р. на 69-му р. життя. Нар. 1911 р. в Дрогобичі, Україна; членом УНС став в 1967 р. Залишив у смутку дружину Тетяну, сина Андрія. Похорон відбувся 8 квітня 1981 р. на цвинтарі Олив на Гора в Детройт, Міш.

Вічна Йому Пам'ять!

Секр. Відд.

10 РІЧНИКІВ ЖУРНАЛУ „МИ і СВІТ"

(1970-1980)

Ціна — $25.00

Замовляйте в:

ART MUSEUM

R.R. #2, Niagara Falls, Ont. L2E 6S5, Canada

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних ґранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома солідна фірма

CYPRESS HILLS MONUMENTS

ВОЛТЕР БЄЛІНСЬКИЙ

Walter Bielanski

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів, радо завідемо до Вашого дому з проєктами і порадами.

KAKA Company DEPARTMENT STORE

48 East 7th St.

Tel. GR 3-8550, New York, 10003

ВЕЛИКИЙ ВИБІР нових платівок, цікавих книжок, кераміки, чудової різьби і т. п.

DELTO GIFT SHOP

146 Firs Avenue

New York, N.Y. 10009

ВЕЛИКИЙ ВИБІР ХУСТОК, СВЕТЕРІВ, ОБРУСІВ, КЕРАМІКИ. ПОДАРУНКИ НА КОЖНУ НАГОДУ.

ZENON IWANYCKY

(212) 533-2906

Business Opportunity

На продаж в Йонкерс, Н. Й., побпизу Йонкерс Аве.

РЕСТОРАН і БАРА,

дві залі, кожна на 65 осіб, три помешкання по 3 кімнати, ґараж на 4 авта, город можна вживати на пікніки і „бір ґарден", власник продає по 38-ох роках у бизнесі, хоче йти на пенсію. Ціна за умовою. Телефонувати від 9 рано до 11 веч.

(914) 969-9620

● REAL ESTATE ●

Kerhonkson, N.Y.

YEAR ROUND HOUSE

or ideal summer home: three bedrooms, living room, large dining room, small work kitchen, bath, garage, screened porch, and two out buildings, (one 25' x 60'), (one 12' x 16'), all this on 2+ acres. Just off Rt. 44-55, near 2 Ukrainian churches & Soyuzivka. Call or write for appointment:

Felix Swirski, Box 112

Kerhonkson, N.Y. (914) 626-7151

$79,000.00.

Kerhonkson, N.Y.

13 UNIT APARTMENT COMPLEX

(8 buildings), 13 acres. Fully heated. Swiming pool, recreation building. $30,000 gross rental. Full price $110,000.00. Near Soyuzivka.

Call owner (914) 626-2861

●FUNERAL DIRECTORS●

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА

our Services Are Available Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу

801 Springfield Avenue

IRVINGTON, N.J.-NEWARK, N.J.

ESsex 5-5555

New Branch

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНІК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

ПОЛАГОДЖУЄМО

традиційні українські похорони для Ваших рідних. Обслуговуємо всі громади вже понад 50 років.

Обслуга 24 години денно.

JOHN J. SENKO

(212) 388-4416 or (516) 481-7460

SENKO FUNERAL HOME

213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

HEMPSTEAD FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd.

Hempstead, L.I., N.Y. 11550

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue

BRONX, N.Y. 10465

Tel.: 863-2475

191 Avenue "A"

NEW YORK, N.Y. 10009

Тел.: 674-3630

Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ

Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.